

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Lutherus excommunicatus, ad desperationem redigitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

bus Romanis. Cuius rei causam aut originem doctissimus Lipsius in Commentarijs suis ad iv. librum Aonali. Taciti nullam aliam se reperire posse ait, quam id quod ab Herodiano post Antoninorum sæculum notatur. Et eandem forte ob causam Ducibus Venetorum per urbem euntibus tæda ardens olim fuit prælata. Lumina ergo, uti diximus, in hoc Actu extinguuntur, quum ut fides hæreticorum mortua, tum tristitia quam inde concipit Ecclesia, significetur: sicut e contra in publicis gaudijs & festiuitatibus eadem accendi solent, ut S. Chrysostomus ait (a) Hinc etiam apud nos in iisdem ignes publice excitari solent. Licet autem Lutheri hoc eodem modo in maledictorum numerum relati candelæ extincta fuerit; hæresis tamen eius passim accensa indies magis magisque gliscibat: quod ille tam extrema desperatione, quam vindictæ contra Papam studio adactus, Deo, cælo & terræ bellum inferre constitisset.

IV. Videns ergo Lutherus nullam spem salutis sibi esse reliquam, neque vllam ad gratiam aut veniam receptam, nisi collum laqueo ipse præberet, omnem iram cum facibus euomere, ac tamquam rabiosus canis obuios quosque impetere cœpit, clamitans: *Vbi estis, o Imperator & Principes? An tantam violentiam ferre potestis? Non vereamini, o Romani Antichristi, ne lapides & ligna præ uestrarum blasphemiarum horrore sanguinem sudent? Ego si percam, exitium meum uestræ ruinæ nobilitabo Idem omnes potentias cœlestes & terrestres ad sui defensionem contra Papam, ut appellabat, tyrannidem, euocabat, quem Christi olim Vicarium, iam Antichristum appellans; cui sua manu lethalem ictum se inflicturn minabatur. Mea, inquit, doctrina dominabitur; Papa vero cadet. Pacem recusauit: bellum ergo habeat. Videbimus uter prior lassus sit futurus, Papa an Lutherus. Fatum inenitabile Papam ad ruinam trahit, nec quisquam, ut Daniel dicit, in auxilium eius ueniet. Sic pseudopropheta hic vaticinabatur palam, clam vero angustijs animi exitum non videntis, iustabatur ita ut Wittebergæ insidias sibi paratus sciens, & gratiæ suæ in Aula Saxonis, ob læsôs petulante lingua nobiles viros, diffidens, & præfugio fulminis Roma imminente, de Transfugio ad Hussitas consilium cepit. à quo tamen consilio eum superuenientes è Franconia Nobilium aliquot literæ, reuocarunt, omnem opem spondentes fortunarum & corporum suorum obiectu. Complures existimabant, quemadmodum*

serpens virga facilius quam fuste occiditur; sic hæresin hanc leui potius quam tam graui & seuerâ, quamuis iusta censura potuisse extinguere. Et quemadmodum qui à Tarantulis morfi sunt, (b) tibiatarum cantu sanantur; sic hæresi infectos mansuetudine potius & lenitate ducendos, ac vincendos esse. Sed tam in hoc quam alijs ex euentu potius quam veritate iudicium fieri solet. Emunctæ patris scriptor Guicciardibus, *Melius forte futurum ait, si hominis huius fatuitas dissimulata initio & contemta fuisset, ut qua propria sponte in ventum & fumum fuerit abitura; quum e contra tot tantisque conatibus nihil aliud effectum sit quam quod malum longius latiusque proserpsit. Quanto enim plures quantoque acerbius Lutherum persequerentur, tanto illius causæ maior apud populum accedebat auctoritas & fauor, existimantem tantas ipsum persequutiones ob vitæ innocentiam & sanam doctrinam reformationem sustinere. Et certè consultius fuerat ei ignoscere; quemadmodum coruos excitare non molle ferens, quod hanc à Natura habeant vocem, recte Vespasianusaiebat, Non ægre ferendum esse, si homines quæ corde concepta habent, aliquando effundant, ne retenta aut repressa, cum maiori deinde periculo & damno erumpant, vel saltem ut quis quisque sit innotescat. Verum vniuersa consilia hominum, incerta sunt & timida.*

V. Cum igitur 14. Iunii Romæ publico decreto foribus S. Petri affixo damnati essent Lutheri 41 errores accusante Eckio, & damnationis sententia per eundem & Hieron. Aleandrum missos in Germaniam Commissarios publicaretur (c) Lutherus incredibili Papæ æstuans odio, quod ab eo Sathanæ esset traditus, multo quam vnquam antea acrius insanire & furere cœpit; certus iam extrema omnia moliri. Quod ipsum in libello ad comitæ Ratisbonensia missio præse fert, omnium turbarum causam in sanctissimum Patrem (sic per ludibrium eum appellat) à quo excommunicatus & diabolo esset traditus, conferendo; seipsum vero excusando, ut cui omnium, vndiquaque stilis & calamis imperito, extrema se defendendi imposta fuerit necessitas. Vbi vero accepit libros suos publicè crematos (quasi ijs abolitis, omnis Lutherana hæreseos memoria vnà foret interitura) ipse quoque Iuris Canonici libros, ut & Leonis X. Bullam, inaudita tam vilis monachi audacia, conuocatis ad hoc

G 3

a Hom. 20 ad pop. Antioch. b P. Athan. Kircher in Magne, c Vlenberg cum A. A. suis, cap. 5. Brousius An. 1520